

ZDISLAVA

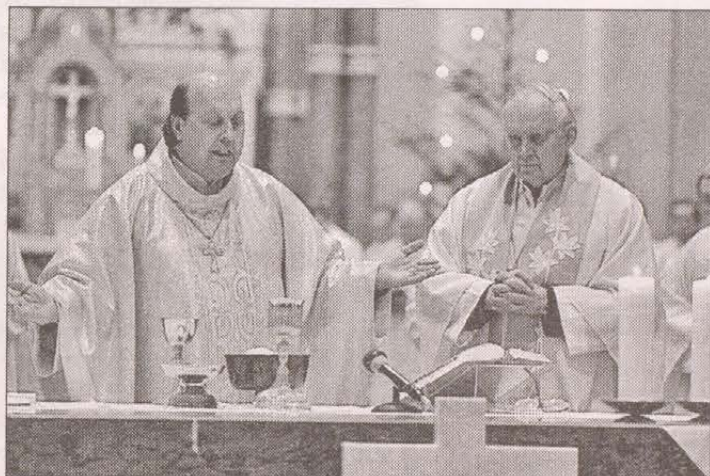
měsíčník litoměřické diecéze

Ročník XX

číslo 1

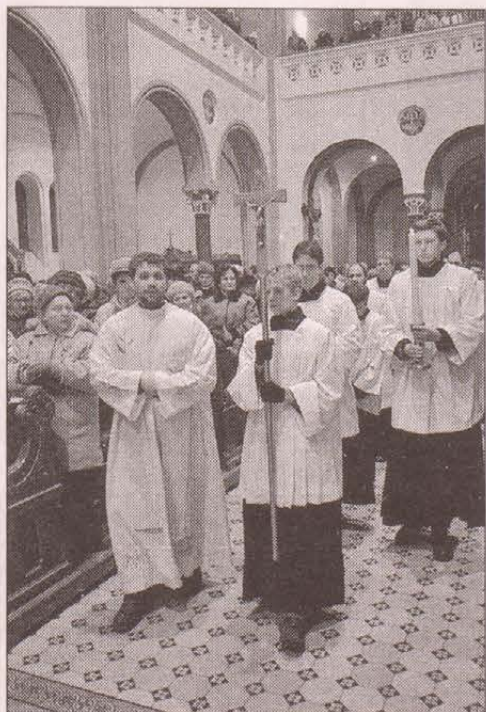
Leden 2005

POUŤ FILIPOV 13. LEDNA 2005

Většina poutí bývá ve dnech volna, v sobotu nebo neděli či o svátcích a v dopoledních nebo odpoledních hodinách. Pout' ve Filipově u Rumburku se koná pravidelně 13. ledna a hlavní mše je o 4 hodiny ránní, v den a hodině osobního zjevení Panny Marie nemocné Magdaleně Kadeové. Letošní druhý lednový čtvrtek, stejně jako jiné roky, se v brzkých ranních hodinách zaplnil poutní kostel Panny Marie Pomocnice křesťanů věřícími z blízkého okolí a mnoho dalších přijelo z celé diecéze. Stejně jako v jiných letech bylo přítomno i mnoho návštěvníků z Německa a tak slavnostní bohoslužba

se konala dvojjazyčně. Více z jedinečné atmosféry těchto hodin je k vidění v naší fotoreportáži.

Fotografie: Jan Rosenauer

Nabídka koncertního vystoupení

Manželé – písničkář Petr M. Lutka a Markéta Procházková–Lutková nabízejí společné koncertní vystoupení. Nejobvyklejší variantu programu tvoří volný výběr z vlastní tvorby duchovních písní doplněný průvodním slovem a hudebními improvizacemi.

Na přání organizátorů je možné buď částečně, anebo i celé představení pojmout tematicky. **Čtyřicet let chodili pouští** – písně ze Starého Zákona

Syn Boží mezi námi – o předchůdci Páně, sv. Alžbětě, Josefovi a Svaté Rodině

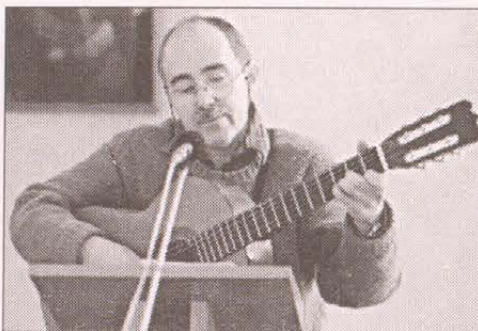
Vítej, Růže tajemná – volné putování v písních s Pannou Marií dle Loretetánských litaní

České nebe – písně o národních svätcích

Podej mi ruku – ukázky z básnické tvorby (zde je možnost přizvání recitátora) atp.

Podmínky vystoupení: úhrada cestovních nákladů (vlak či autobus), honorář dle možností organizátorů či místních zvyklostí. Možnost využití místního zvukově přijatelného klávesového nástroje (příšťalové/elektrofonické varhany, nebo akustické piano) – v případě potřeby disponujeme vlastními přenosnými klávesami.

Kontakty: Manželé Lutkovi, Únětice čp.1, 252 62 Horoměřice, tel. + fax. + záznam. domů: 220 971 198, mobil na Petra: 737 534 195, mobil na Markétu: 603 754 088

Fotografie: Jan Rosenauer

Naděje pro Srí Lanku po tsunami

Denní tisk nás informuje, že: „Jednou z nejhůře postižených zemí je Srí Lanka. Tsunami tam zničila nejen turistická zařízení, ale také důležité komunikace mezi hlavním městem Colombem a jihem ostrova.“ Televize nás zahrnuje obrázky bědujících rodičů, kteří přišli o své děti a příbuzné.

Otázkou je, zda my můžeme nějak pomoci v této těžké situaci? Zeptali jsme se Biblické společnosti ve Srí Lance. Dostali jsme odpověď, že chystají vydat brožurku „Pán je blízko zarmouceným“ a rozdávat zdarma Evangelium podle Jana ve dvou hlavních jazycích – sinhala a tamil.

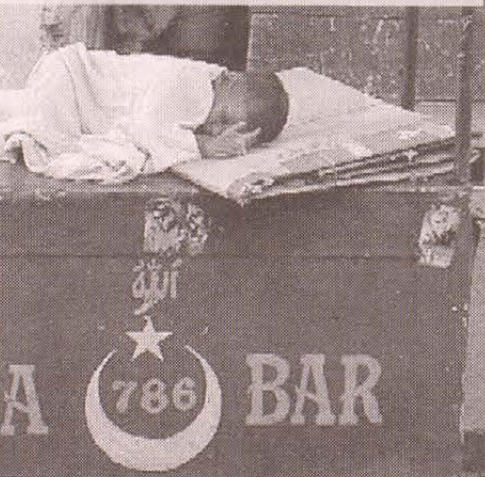
Celkové náklady na vydání brožurky a rozdávání Evangelíí jsou 3.750 dolarů (tj. asi 100.000 Kč). Pokud někomu z nás Pán Bůh položí na srdce těžce zkoušené obyvatele Srí Lanky, můžeme přispět na tento dobrý projekt jakoukoli částkou na účet České biblické společnosti, která je pak odešle prostřednictvím Spojených biblických společností Biblické společnosti na Srí Lance. Vyprošujeme požehnání všem ochotným dárcům.

Bankovní spojení u ČSOB:

Č.úctu : 129876273/0300
Variabilní symbol : 9999
Konstantní symbol ČP poukázka 0379
Konstantní symbol převodním příkazem 0308.

Kontaktní údaje:

Ing. Pavel Král – ředitel
Náhorní 12, 182 00 Praha 8 – Kobylisy,
tel.: +420 284 693 925
mail: bkm@dumbible.cz, www.DumBible.cz

Fotografie: Pavlína Jandlová – www.chorita.cz

Pastorace mládeže je záležitostí lásky

V těchto dnech vyšla v nakladatelství Paulínky kniha, která přináší náměty pro pastorační mládeže a může se stát zdrojem nových inspirací. **Připravil ji P. Jan Balík**, který vedl deset let centrum pro mládež pražské arcidiecéze a centrum života mládeže v Praze – Kunraticích. V současnosti je ředitelem Sekce pro mládež ČBK.

To, co je pro mladé lidi nejprospěšnější, je předat jim svou víru, nebo lépe řečeno, doprovázet je při jejich odhalování Boží lásky. Je to náročná cesta, proto kniha nese název „Na cestě s mladými“.

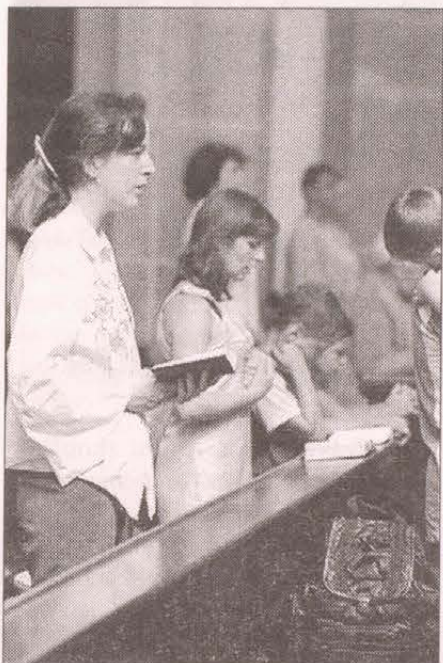
Autor se v ní nejprve zabývá otázkami více méně teoretickými, jako jsou biblické inspirace, historický vývoj v pastorační mládeže či sociologický pohled na mladého člověka. Z tohoto východiska se pak zamýšlí nad úkolem církve zvěstovat mladým lidem evangelium a nabízí některé inspirace. Kniha tedy směřuje k vychovatelům a přináší jim inspirace pro praxi, ale také systematický pohled na službu církve mládeži. Můžete si ji **objednat na Diecézním centru pro mládež za cenu 200 Kč.**

Diecézní centrum pro mládež
Komenského 4, 412 82
Litoměřice
Telefon: 416 738 065
Mobil: 603 452 001
E-mail: daniela.dcm@tiscali.cz
Web: www.litomer.sygnali.cz

Zdělava - měsíčník litoměřické diecéze. Vydává Římskokatolická farnost Šumburk nad Desnou. Redakce: Římskokatolická farnost Šumburk nad Desnou, Wolkerova 378, 468 41 Tanvald. IČO 43254403. Číslo účtu: 963293379/0800. Šéfredaktor: P. ICLic. Michal Podzimek. Tel. 603 324 397, e-mail: michal.podzimek@telecom.cz. Vedoucí vydání Ing. Jan Rosenauer, e-mail: rosenauer@volny.cz. Sazba Pavel Kusala, e-mail: pavel.kusala@tiscali.cz. Jazyková úprava tohoto čísla: Daniela Kusalová. Tiskne: Jan Macek a Pavel Kusala, Horní náměstí 12, Jablonec nad Nisou. Náklad 1330 výtisků. Nevyžádané příspěvky nevracíme. Redakce si vyhrazuje právo na zkrácení příspěvků. Ročník IX., číslo 9. Registrace MKČR E7397. ISSN 1211-3042. Datum vydání: 27.1.2005. Uzávěrka příštího čísla: 15.2.2005. Distribuci zajišťuje AMIS Praha, Na Nivách 18, 141 00 Praha 4 prostřednictvím České pošty, s.p.

Kdo zpívá, dvakrát se modlí...

Několik dnů před vánočními svátky se na mne obrátil pan farář z farnosti X s tím, že zůstal bez varhaníka, a tedy nemá nikoho, kdo by zahrál na půlnoční.

Nu což, na varhany pár koled zahrají, a tak jsme se domluvili... Od stromečku a od rodiny jsem se vydal na cestu. Kostel osvěcený, lidmi nabito, pan farář se snažil, já hrál, ale pod kůrem ticho. Byl to jeden z mých nejsmutnějších zážitků – zažil jsem "němou farnost"!

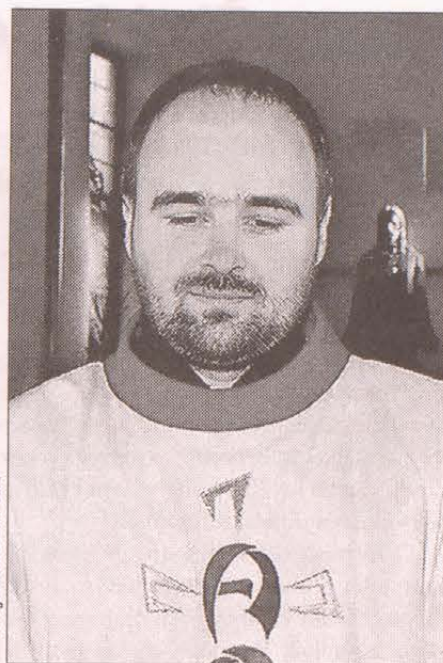
Já nevím, jestli se farníci styděli před jednoročními dobrovolníky, jichž byla jistě většina, nebo stávkovali. Jedno je jisté – nezpívali ani refrény notoricky známých koled a to mi připadlo velmi smutné.

Vzpomněl jsem si na slova, kterými jsem pojmenoval tento příspěvek do Zdislavy. Známe je asi mnozí od malička. Mně ta slova "kdo zpívá, dvakrát se modlí" připadala vždy trochu trapná a nepatřičná. Nyní jsme poučen realitou a začínám je chápat. Asi málokdo z nás má školený hlas a mnohdy se málokdo z nás zpívat chce. Asi všichni víme, jaký je ten náš zpěv mnohdy falešný, zoufale se vlekoucí, dýchavičný a neposlouchatelný. Ano, mnohdy vypadáme opravdu jako anglický komik Mr. Bean, když se pokouší zpívat před kamerou. Ale zdá se mi, že mnohem horší je pouze zarytě mlčet!

A tak vás jako varhaník (a jistě i jménem mnohých jiných varhaníků) prosím: "Jděte do kostela, udělejte kříž, poklekněte a pak hned běžte a vezměte si kancionál a snažte se – jen nemlčte".

Té nejmenované farnosti, o které píšu, přeji, aby v dohledné době dostala dobrého kantora, který ji naučí zpívat. A my ostatní si odkašlejme a zpívejme "pleno voce" (z zplna hrdla). Před Bohem i sami před sebou se totiž nemáme za co stydět.

J. T.

Fotografie: Pavel Kusala

Vážení čtenáři,

Nový ročník – desátý – začíná aktualitou, o které pravděpodobně víte již z civilních médií: kněz naší diecéze P. Miloš Raban se stal v Liberci děkanem na tamní universitě, což je v dějinách diecéze a školství opravdu rarita, proto vás zvou k rozhovoru, který je uprostřed tohoto čísla. V tomto roce budeme oslavovat výročí pana biskupa Trochty a také 350 let od založení litoměřické diecéze. Věřím, že ti, kteří tyto oslavy organizují také budou dostatečně spolupracovat s naším časopisem a tak se budete včas dozvídat o připravovaných akcích. K výročí pana biskupa a kardinála Štěpána Trochty dovolil našemu časopisu pan Jaroslav Novosad, abychom otiskovali zajímavé kapitoly z jeho připravovaného díla. V našem časopise tedy vzniká zajímavý krátký seriál dokumentů pod názvem „Studie slov a činů Štěpána kardinála Trochty“. Chci tedy autorovi za nás všechny touto cestou poděkovat, stejně jako ostatním Salesiánům a jejich spolupracovníkům za vše, co v naší diecézi dělají.

Také bych chtěl poděkovat vám všem, kteří jste kromě svého předplatného také přispěli svými dary na výrobu časopisu. Vaše „stokoruny navíc“ pomáhají zaplnit díry po odhlašovaných předplatitelích a neplatících.

Bůh žehnej všem čtenářům v roce 2005.

P. Michal Podzimek
šéfredaktor

Výročí duchovních litoměřické diecéze v měsíci únoru

60. narozeniny	R.D. Josef ROUSEK, administrátor v Jestřebí
75. narozeniny	P. Josef PAVLAS SDB,
vikář českolipského vikariátu
a děkan v Novém Boru
65. narozeniny	P. Leopold Jan DVOŘÁČEK O. Melit.,
děkan v Doksech

Dále v měsíci únoru oslaví „nekulaté“ narozeniny 12 duchovních a připomeneme si rovněž 1. výročí biskupského svěcení našeho otce biskupa Pavla.

Všem jubilantům blahopřejeme a vyprošujeme jim Boží požehnání!

Z důvodu ochrany osobních údajů neuvedeme přesná data narození, oznamována jsou jen kulatá výročí. Děkujeme za pochopení.

Živý betlém u kostela a fary v Jitřavě

Myšlenka na uspořádání tohoto živého betléma vznikla v listopadu při zjištění krádeže v kostele sv. Pankráce v Jitřavě, kdy byla ukradena další socha a také figurky z farního betléma, takže nebylo co v kostele na Vánoce postavit. A tak se jitřavští farníci rozhodli udělat si betlém nový a vlastním přičiněním.

Příprav na tuto oslavu Kristova narození se zúčastnili lidé z celého okolí – z Jitřavy, Rynoltic, Zdislavy, Lvové, Janovic, Kněžic a Křižan. Nechyběly ani živé ovečky, kozička a jeden ze tří králů v nádherném královském oděvu přijel dokonce na koni.

Celé pásmo uvedl pan Olekšák čtením evangelia podle sv. Lukáše o narození Ježíše. Pásmo začalo veršovaným dialogem o hledání noclehu, kdy Panna Maria se svatým Josefem chodí od domu k domu a prosí o nocleh. Všude je odháněli, až nakonec byli vykázáni do chléva.

Když ponocný od kostela odtroubil půlnoc, rozzářil se chlév, ve kterém byla svatá Rodina, rozsvítila se i hvězda nad stájí a andělé zvěstovali světu zpěvem radostnou novinu, že se narodil spasitel. Pastýři z hor přišli se svými dary doprovázeni zpěvem a hrou na flétny děti ze ZUŠ v Jablonném v Podještědí pod vedením paní ředitelky Navrátilové. A tři králové připutovali od východu, jeden dokonce na koni, aby přinesli své dary – zlato, kadidlo a myrhu.

A to už se blížil závěr hraného vánočního představení a nad celým prostranstvím zazněl zpěv „Narodil se nám světa spasitel, pojďme a klaňme se Jemu...“. Poté si téměř 200 přítomných lidí zazpívalo píseň Narodil se Kristus Pán.

Celý průvod – svatá Rodina, pastýři, králové i diváci se odebrali od jesliček do kostela, kde v kratičké homilii pater Augustin z Jablonného přiblížil význam Kristova narození.

Představitelé svaté Rodiny, andělé a tři králové se poklonili před svatostánkem svátostnému Spasiteli a zpívalo se za doprovodu varhan.

V kostele zaznělo poděkování a přání v této nové tradici živého Jitřavského betléma i v dalších letech pokračovat a na samý závěr, jak již je tradicí jitřavské fary, nás paní administrátorka Ludmila Holčíková pozvala na malé občerstvení.

Upřímný dík patří všem, kteří se podíleli na přípravě, stavitelům betlémské stáje, hercům a samozřejmě i zvířátkům, neboť i jejich zásluhou se mohl uskutečnit první jitřavský živý betlém. Nemůžeme opomenout poděkovat ani všem návštěvníkům, kteří přispěli do sbírky 1.200 korun, které budou použity na opravu zdejšího kostela.

*Za farnost Jitřava
paní Vyhňálková
a paní Holčíková*

Mezi námi židlemi – Mikulášská pohádka 2004

Stál jsem v sále vrtislavické fary úplně sám a vychutnával tamní ticho po rušné neděli 5. prosince. Najednou se ozvalo šeptání. Nikde nikdo nebyl, tak jsem napjatě poslouchal, abych po chvíli zjistil, že si mezi sebou povídají červené židle. Zajímalo mě, co se takovým židlím honí v sedadlech, zůstal jsem tedy tichý a snažil se porozumět kovovému a šoupavému zvuku jejich hlasů.

Mohlo mě to napadnout hned, židle si připomínaly všechno, co předcházelo finálnímu představení pohádky O mluvícím ptáku, živé vodě a třech zlatých jabloních. Upa-

matovávaly se na první zkoušku, na spoustu legrace i anarchie, která předcházela vymyšlení nějakého předávaného vtípu do pohádky, na vůni čaje, která se linula z hrnků skoroherců. Zkoušek bylo několik, žádná nebyla krátká. Na těch posledních se hrálo v kostýmech, divadelníci se ujišťovali o tom, že vědí, nebo vůbec nemají tušení, kam jít a co dělat. Podle židlí to byla tvrdá práce, která se měla ukázat při představení před dětmi a jejich rodiči.

Nábytek si povídal o tom, že měl trému. Úplně mu zdřevěněly nohy a nemohl se pohnout. Tento stav nej-

víc postihl lavičku v parku královské zahrady. Svěřovala se, že měla největší roli po celou dobu pohádky. Dějala pohodlí třem zahradnickovým dcerám, které si povídaly o vysněných manželích. Měla radost, že byla svědkem královské svatby. Mrzelo ji však, že se musela dívat na to, jak Johančiny záluďné sestry podstrkují místo jejich krásných děťátek psy nejrůznějších ras a vyznání...

...dokončení na straně 10

Fotografie: Dominik Fišer

Kněžský den v Litoměřicích

Dne 17. ledna se v Litoměřicích konal kněžský den, kterého se poprvé účastnil i administrátor naší diecéze otec biskup mons. Dominik Duka.

Za přítomnosti našeho diecézního biskupa mons. Pavla Posáda odsloužil jako hlavní celebrant v litoměřické katedrále mši svatou emeritní biskup mons. Josef Koukl. Tak se na místní katedře ocitli na jednou všichni tři biskupové, kteří působí v naší diecézi. Hlavní celebrant na konci mše tuto skutečnost nazval „triumvirátem“. V homilii, které se ujal otec administrátor diecéze, mimo jiné zaznělo:

„Šlechtictví slavných biskupských předchůdců bylo především šlechtictvím ducha... Je důležitá těsná spolupráce biskupů s kněžími... V litoměřické diecézi bydlí 80% obyvatel ve městech a to vyžaduje změnu pastoračních přístupů...“

Odpolední program se konal v diecézním domě Kardinála Trochty – bývalém semináři.

Po vstupním krátkém kulturním programu se představil Jindřich Zdík, vojenský kaplan, premonstrát, který působí v Žatci a nabídl svou kněžskou pomoc...

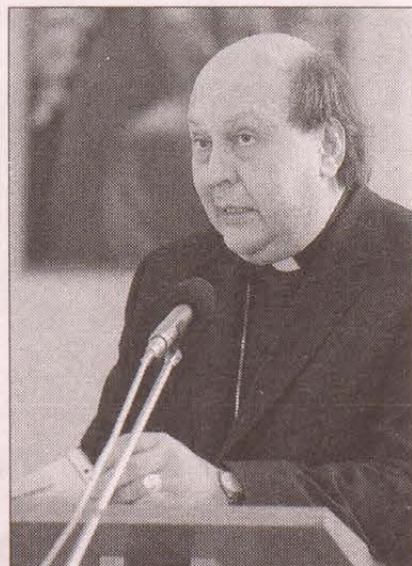
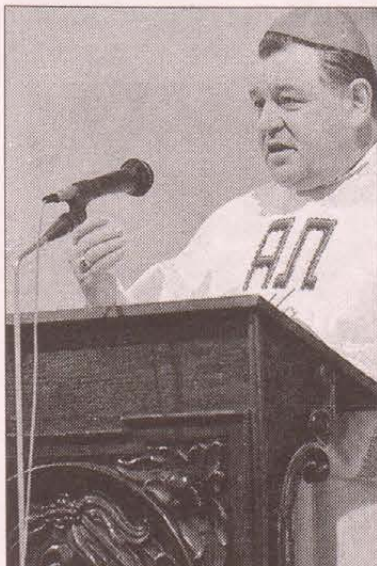
Poté biskup Pavel připomenul připravované výročí 350 let litoměřické diecéze. Ohlásil založení komise pro tyto oslavy. Vrcholem oslav bude 2. červenec 2005, kdy se na náměstí před katedrálou bude konat slavnostní mše svatá. Dále se budou konat v litoměřické katedrále poutě věřících z jednotlivých vikariátů.

Dalšího programu se ujal administrátor diecéze biskup Dominik.

Začal několika body církevně-politické situace. Probral otázku kněžských platů, které jsou projednávány se státem. Dále se zmínil o Katolické teologické fakultě v Praze, která prodělává koncepční změny a po krátkém zopakování nedávné historie vyzval kněze, aby fakultu podporovali.

Hlavním bodem programu byla výzva administrátora, aby si kněží v jednotlivých vikariátech navrhli nové vikáře a aby byla vytvořena kněžská, ekonomická a pastorační rada.

Zaznamenal P. Podzimek

Fotografie na této straně: Jan Rosenauer

Tříkrálová sbírka 2005

Již po páté se v celé ČR konala Tříkrálová sbírka, při níž koledníci chodí po ulicích, institucích a domácnostech s koledou, oslovují občany, aby přispěli do pokladniček finanční částkou, dle jejich uvážení a možností. Ti, kteří se ke koledníkům neotočili zády, tak dali najevo, že v jejich srdcích je ochota pomoci těm, kteří naši pomoc opravdu potřebují. Všem, kteří přispěli do této veřejné sbírky, z celého srdce děkujeme.

Tříkrálové sbírky, která probíhala od 3. do 12. ledna 2005 se účastnilo celkem 6 farností, 16 farních a oblastních charit v litoměřické diecézi. Koledovat chodilo celkem 257 skupinek, které se skládali ze tří králů a vedoucích skupinek. V celé litoměřické diecézi bylo do pokladniček vykoledováno 969.721 Kč. Nejlepšího výsledku dosáhla Oblastní charita Teplice, která vykoledovala 146.779 Kč.

Výsledky koledy za celou Českou republiku se stále průběžně sčítají, v této chvíli je na kontě Tříkrálové sbírky již přes 51 milionů korun.

Prostředky z Tříkrálové sbírky budou využity dle záměrů, se kterými je veřejnost seznamována koledníky při koledě a nebo jsou k nahlédnutí spolu s dalšími informacemi o sbírce na webových stránkách Diecézní charity Litoměřice – www.dchltm.cz.

číslo	charita	vykoledováno	počet pokladniček
4-01	DCH Litoměřice	78 384,00	27
4-02	OCH Česká Kamenice	34 551,00	14
4-03	OCH Chrastava	27 665,50	6
4-04	OCH Liberec	46 101,50	10
4-05	OCH Mělník	39 064,50	10
4-06	OCH Most	94 475,50	40
4-07	OCH Sobotka	56 342,50	15
4-08	OCH Teplice	146 779,00	29
4-09	OCH Ústí n.Labem	79 893,50	21
4-10	OCH Varnsdorf	5 713,00	2
4-11	FCH Česká Lípa	46 252,00	15
4-12	FCH Děčín	0,00	0
4-13	FCH Chomutov	48 900,00	7
4-14	FCH Jirkov	0,00	0
4-15	FCH Litoměřice	21 800,00	9
4-16	FCH Lovosice	19 541,50	4
4-17	FCH Mladá Boleslav	60 535,00	4
4-18	FCH Rumburk	29 081,50	8
4-19	Farnost Jablonec n. N.	0,00	0
4-20	Farnost Jablonné v P.	11 296,00	3
4-21	Farnost Libochovany	6 452,00	3
4-22	Farnost Libochovice	13 263,50	3
4-23	Farnost Podbořany	41 669,00	20
4-24	Farnost Srbská Kamenice	38 300,00	4
4-25	Farnost Semily	23 660,50	3
Celkem		969 721,00	257

Jak na Rumbursku dopadla letošní Tříkrálová sbírka?

Ve dnech 7. 1. a 8. 1. tohoto roku se Farní charita Rumburk ve spolupráci s římskokatolickou rumburskou farou zapojila do celostátní Tříkrálové sbírky 2005 pořádané Českou katolickou charitou. Tříkrálová sbírka se uskutečnila za pomoci dětí a mládeže, které se převlékly za „Tři krále“ – Kašpara, Melichara, Baltazara a v doprovodu dospělé osoby obdarovávaly občany kalendářem roku 2005 a cukříky s logem charity. Přitom vybírali finanční příspěvky na pomoc rodinám a lidem v nouzi u nás i v zahraničí a na podporu charitního díla.

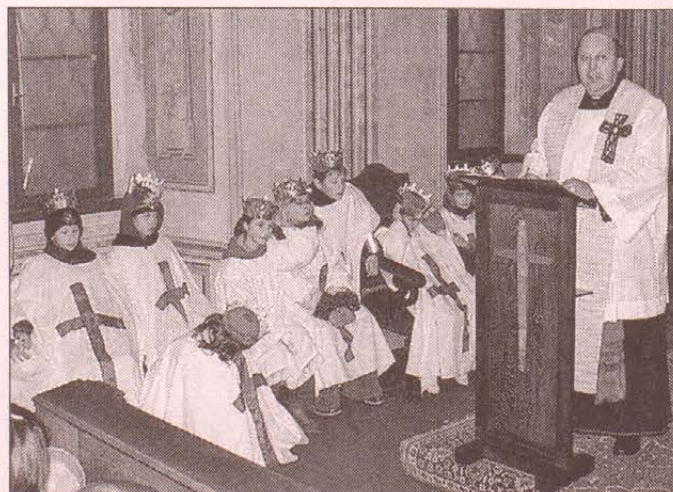
V pátek 7. 1. jedna skupinka „Tři králů“ koledovala v ulicích města Rumburka a v sobotu sedm skupinek „Tři králů“ navštěvovalo domácnosti v městě Rumburku a Jiřikově. V těchto domácnostech nejen koledovaly, ale také jim zazpívaly a příbytky označovaly písmeny K+M+B 2005. Předtím, než tyto skupinky „Tři králů“ vyšly do ulic a domácností, byly pozeňnané místními římskokatolickými kněžími.

Koledníci vybrali do zapečetěných pokladniček celkem 29 081,50 Kč a 13 Euro.

Většinu vybraných prostředků (65%) obdrží místní pořadatel – Farní charita Rumburk – na svou činnost, zbývající část prostředků bude použita na humanitární pomoc v zahraničí (obzvláště na místa postižená zemětřesením v Asii), na Diecézní charitu Litoměřice a režii sbírky. Kromě těchto vybraných finančních prostředků byli králové obdarováni sladkostmi, o které se jako každý rok rozdělili s dětmi z rumburského dětského domova, kde si s nimi i společně zazpívali a popovídali.

Tímto všem občanům, kteří přispěli do Tříkrálové sbírky 2005, jménem potřebných, srdečně děkujeme. Rumburští a Jiřikovští svým darem vyjádřili, že jim není lhostejný osud lidí, kteří se ocitli v nouzi, ať už z důvodu nemoci, stáří, postižení živelnou katastrofou, a nebo jsou na okraji společnosti.

K. Ondrušová, Š. Horáková,
organizátorky TS 2005 pro FCH Rumburk

Co přinesla koleda

Hlavním smyslem Tříkrálové sbírky je pomoc lidem v nouzi – ať jsou to lidé sociálně slabí, nemocní nebo dokonce týraní a pronásledovaní. Letošní sbírka bude věnována na pomoc těm nejpotřebnějším, těm kterým matka příroda ukázala svou druhou tvář – obyvatelům JV Asie.

Koledníci, kteří se v odhodlání pomoci těmto lidem zapojili do sbírky, byli nejrůznějšího věku – od prvňáčků až po pracovnice DCH nebo paní profesorku odborného učiliště, jejíž svěřenci přišli s ní.

V průběhu celého týdne (3.–9. ledna) navštěvovali obydlí lidí v okolních městech a obcích a přinášeli nejen drobné dárkové předměty, ale mnohdy i dobrou náladu se zazpívanou koledou.

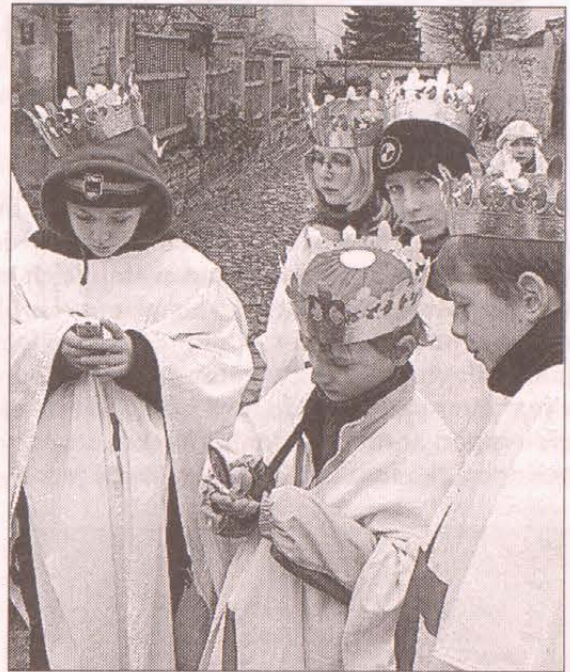
Koledníci se setkávali převážně s milým přijetím obyvateli a uznáním jejich nelehkého úkolu. V oblastech, které byly v létě 2002 zaplaveny, slyšely mnohokrát příběhy, při kterých běhal mráz po zádech. Lidé zde byli proto snad ještě více solidární než kdekoli jinde: „Vím, co jsem si zažila já při povodních a nedovedu si představit, že bych v tak hroznou situaci přišla ještě i o někoho blízkého“. Lidé přispívali téměř všichni, každý podle svých

možností. Koledníci mnohdy utěšovali staré občany, že i například padesátikoruna je pomoc, která se počítá – zvláště, když byla kolikrát dávána z velmi „útlých“ úspor. Jinde se setkali i s případy, že si lidé půjčovali od svých sousedů jen proto, aby do pokladničky vhodili takový obnos, který jim v dané situaci přišel vhodný.

Na druhé straně zažili koledníci i pár smutnějších situací, když je lidé doslova odehnali od svých domovů, řekli jim, že sami mají málo nebo jim zkrátka jen neotevřeli, i když byli doma. Koledníci se však takovými případy nenechali odradit a trpělivě pokračovali ve svém poslání. Vraceli se se spoustou velkých i malých, radostných i smutných zážitků a s pocitem příjemně stráveného času snahou pomoci a trošku tak usnadnit život potřebným.

Tříkrálová sbírka za sebou zanechala lidi plačící nad takovou katastrofou a osudy tamních lidí, lidi radující se z toho, že mohli přispět Třem králům, ale i, díky Bohu, jen hrstku těch, kterých se sbírka vůbec nedotkla. Naopak před sebou má Tříkrálová sbírka, resp. její výtěžek, krásný a užitečný úkol.

(Ze zkušeností koledníků Diecézní charity Litoměřice)

Fotografie na protější straně: Požehnání koledníků otcem biskupem v Litoměřicích. Na této straně: dětská besídka, kontrola spojení a foto z průběhu počítání. Foto R.D. Antonín Forbelský

Slovo diecézní koordinátorky Tříkrálové sbírky

Chtěla bych všem účastníkům a organizátorům Tříkrálové sbírky poděkovat. Koledníkům, že se i přes nepřízeň počasí či lidí, kteří ne vždy jsou k nim milí, nedali odradit, a pokračovali ve svém nelehkém poslání. Organizátorům za jejich obětavou práci, která je mnohdy skrytá za množstvím formulářů, které je nutné vyplnit a za přímo strategickým plánováním při snaze sladit všechny nutné úkony, před samotným vysláním koledníků do „terénu“. A ani potom není vyhráno. Na řadu přijde počítání peněz, skládání na sbírkový účet a znova formuláře.

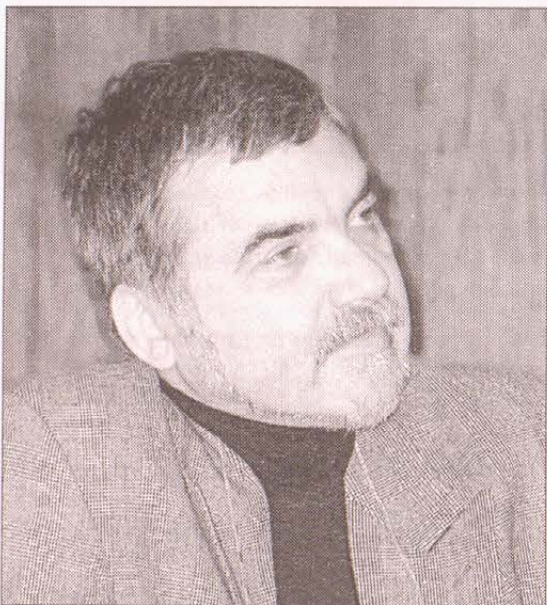
Bez Vašeho obětavého úsilí by nebylo možné takto velkou akci vůbec zrealizovat. Jsem si vědoma toho, že pro každého je to takzvané „práce navíc“. O to více si cením úsilí Vás všech, kteří jste se přes to do této práce pustili a velmi si toho vážím.

Věřím, že tato náročná akce, ať už její organizace, nebo samotná koleda, nikoho neodradila a že v příštím roce se opět za obětavého snažení nás všech pustíme do Tříkrálové sbírky, která je nástrojem pomoci všem potřebným lidem ať už u nás nebo v zahraničí.

Zdenka Broumská

Osm let zkušeností Miloše Rabana

Miloše Rabana, kněze, teologa, filozofa a inženýra zná snad již každý člověk v naší diecézi a nejvíce ti, kteří si jeho jméno spojují se znovuzkříšením poutního místa v Hejnicích a jeho Mezinárodního centra duchovní obnovy a dříve s přípravou plenárního sněmu katolické církve v naší republice. V minulém roce jsme vám ho představili také jako milovníka přírody, dobrodružství a horolezce. Jen okrajově tehdy v rozhovoru zaznělo, že také učí na liberecké universitě. Před Vánocemi překvapila zpráva, že tento římskokatolický kněz byl zvolen děkanem pedagogické fakulty. O této aktualitě je tedy především tento rozhovor.

Co obnáší být děkanem vysokoškolské fakulty?

Především je třeba vědět, co znamená pedagogická fakulta v Liberci. Je součástí university, která se nazývá Technická. Má šest fakult většinou technického zaměření (strojní, textilní, mechatronická, hospodářská, architektury) a pedagogická fakulta, které jsem se stal děkanem. Pedagogická fakulta je jediným centrem a servisem rozvoje všeobecné přírodovědecké a humanitní vzdělanosti pro Technickou univerzitu a náš region: z toho je zapotřebí vycházet pro vytváření studijních programů; studijní zaměření pedagogické fakulty definuje její *genius loci* charakterizovaný regionální, pohraniční, etnickou, kulturní, historickou a ekologickou specifičností.

Tato fakulta má svá specifika. Zaprvé je největší fakultou na univerzitě, čítající téměř více než třetinu všech jejích studentů. Dalším jejím specifickým je to, že

vychovává kromě budoucích učitelů také inženýry ostatních fakult, protože zajišťuje veškeré humanitní vzdělání pro celou universitu. A dalším specifickým je, že vyučuje nejenom pedagogiku, nýbrž i další nepedagogické humanitní obory pro absolventy neučitelských oborů.

Co například může studovat posluchač vaší fakulty, když se jedná o universitu technického zaměření?

Například také vychovává budoucí magistry pro státní správu, terciální sektor nebo neziskové organizace. To, co činí tuto fakultu jedinečnou, je to, že je jediným a největším centrem vzdělanosti a humanizace tohoto euroregionu. Protože euroregion Nisa zasahuje část Česka, Polska a Německa, jsou zde na naší fakultě zvláště kvalitně vyučovány předměty vedle jazyků dějepis, etnologie, mezinárodní vztahy, ekologie a další.

Na zdejší universitě nejste žádným nováčkem, ale již osm let zde vyučujete. Co přesně jste vyučoval?

Za těch osm let jsem vyučoval na pedagogické fakultě především společenské vědy, filosofii, psychologii, religionistiku nebo-li vědu o náboženství. Pro ostatní fakulty university jsem také přednášel Principy kritického myšlení.

Jak se vnímáte vy sám jako kněz a zároveň jako profesor a nyní jako děkan civilní fakulty?

Kromě této činnosti jsem samozřejmě nadále správcem duchovního centra v Hejnicích, což se mojí novou funkcí nikterak nekrátí a nevyklučuje. Je ale pravda, že nyní budu více vytížen novou manažerskou funkcí děkana. Myslím, že zde využiji své zkušenosti a kvalifikaci i jako duchovního. Všude, a tedy i tady na pedagogické fakultě, je třeba uzdravení vztahů, především mezi zaměstnanci.

Vnímáte tuto svojí funkci také jako preevangelizační službu místní církvi?

Ano to především. Již dávno se mi jeví, že v této oblasti se smývá hranice mezi klasickou pastoračí pro věřící a evangelizací nevěřících. V našich poměrech se hranice mezi pastoračí a evangelizací prakticky stírá.

Jak vás jako svého nadřízeného a zároveň představitele církve vnímají vaši pedagogičtí kolegové?

Většinou je to pro ně zajímavá situace, která budí nejenom pozornost, ale i očekávání a naděje. Nikdo s tím nemá v dějinách university zkušenost. V dějinách našeho školství se jedná o staletou výjimku. Naposledy byli duchovními děkany civilních fakult v historii zřejmě jezuité v 18. století. Za první republiky např. existoval na Karlově Univerzitě rotační princip při volbě rektora podle jednotlivých fakult, avšak teologická fakulta byla z něho vyloučena.

A jak vnímají tuto neobvyklou situaci vaši spolubratři a církevní představení?

Já jsem se již dávno před svojí kandidaturou ptal a konzultoval své záměry s kompetentními církevními

přestaviteli. Moji kandidaturu jsem například dlouhodobě konzultoval s naším současným administrátorem naší diecéze Mons. Dominikem Dukou, který moji kandidaturu uvítal. Biskup Duka je zároveň členem vědecké rady technické univerzity, a proto také má za rozvoj této školy spoluzodpovědnost. O mé kandidatuře také ví český metropolita kardinál Vlk a diecézní biskup Pavel Posád.

A naši spolupratři?

U libereckých a nejbližších spolupratřích jsem se setkal jediné s blahopřáními. S jistou obavou „jestli budu všechno stíhat“ jsem se setkal to ano, nejenom na církevní straně i na straně univerzity. Ale myslím, že jsem již dostatečně dokázal, že více funkcí zvládám. Když jsem byl například zde farářem a budoval hejnické centrum duchovní obnovy, zároveň jsem působil jako sekretář připravovaného církevního sněmu atd. To mě nezatěžuje.

Být děkanem tak velké fakulty (personálně i ekonomicky srovnatelné s celou diecézí), je především manažerská funkce. Není tak trochu líto litoměřické diecézi, že člověk vašeho formátu nebyl „dříve nalezen“ do diecézních funkcí a nyní tedy dává své jedinečné schopnosti civilní sféře?

To nechci posuzovat. Myslím, že na různé funkce v diecézní sféře je dostatek schopných kandidátů, takže jim dávám rád přednost. Nade vším je třeba vidět „suprema lex“ vůli Boží. Byl jsem zde již osm let profesorem, to že jsem byl navrhován na děkana mělo tedy svůj přirozený a logický vývoj. Já rozhodně vidím jiné – vhodnější, zasloužitější a zkušenější – spolupratře, kteří jsou s to podílet se na řízení této diecéze.

Během svého děkanského působení budete jistě uvažovat o posílení křesťanského vlivu na universitě. Máte připravené nějaké konkrétní kroky?

Náš národ patří nesporně k nábožensky nejzaostalejším národům na světě. Proto vidím jako dobré, aby se i tato naše pedagogická fakulta také účastnila křesťanské a morální, duchovní osvěty.

Děkuji za rozhovor – Michal Podzimek

Foto: www.tuni.vslib.cz

Jak se na nového děkana dívá sama universita?

Komentáře na internetových stránkách universitního časopisu:

– Pana Rabana si vážím jako chytrého člověka, ale nevím jestli je dobré že děkanem se stal farář (opravdu ale nemám nic proti panu Rabanovi).

– Myslím, že není dobré chválit den před večerem. Ale. Rozhodně mi kněžství nového děkana nepřijde jako přítěž pro výkon jeho služby. Naopak. Kněží umí naslouchat.

– Pana Rabana si vážím jako chytrého člověka. Raban je především člověk. Být knězem je služba lidem, ale především Bohu, což si jistě pan Raban uvědomuje. Je dobré, že se pan Raban stal děkanem a myslím si, že teď je pouze na něm o tom i přesvědčit nejen duchovně věřící, ale i zaryté ateisty a skeptiky. Je nutné bourat předsudky v české společnosti. Žijeme jednak v Evropě, demokratickém státě a EU.

Rektor TUL jmenoval děkana FP

Jmenovací dekret děkana Fakulty pedagogické TUL na období 2005 až 2007 předal dnes rektor Technické univerzity v Liberci Vojtěch Konopa Miloši Rabanovi na mimořádném zasedání Akademického senátu FP, rozšířeném o vedení fakulty a vedoucí kateder.

Rektor TUL Vojtěch Konopa při předávání jmenovacího dekretu uvedl, že vedení TUL vkládá do nového děkana velkou naději. „Doktor Raban prokázal vlastnosti dobrého manažera při úspěšné realizaci náročného projektu Mezinárodního centra duchovní obnovy v Hejnicích. Spojuje vlastnosti technika, filosofa a teologa. Takové spojení považuji za velmi příznivé,“ uvedl rektor. Podle rektora je Fakulta pedagogická klíčovou fakultou Technické univerzity v Liberci, protože se zabývá nejen výchovou pedagogů, ale má rozsáhlé aktivity i v neučitelské sféře a poskytuje servis ostatním fakultám univerzity. „Před několika lety ztrácela FP své akreditace, ale současnému vedení se podařilo tento negativní trend zvrátit a fakulta získala své akreditace zpět rozpočet fakulty stoupl o 25 procent.. Byla to nelehká práce a já současnému vedení za ni děkuji,“ dodal Konopa.

Nový děkan FP TUL chce stavět ve svém volebním období na specifickém postavení liberecké FP, která je součástí technické vysoké školy. „Vidím její šanci nejen ve vzdělávání a servisních službách ale také v humanizaci technického prostředí,“ uvedl při svém jmenování Raban. Dodal, že bude usilovat o zvýšení prestiže liberecké FP i na mezinárodním poli především směrem k sousedním zemím – Německu a Polsku. „Vážím si důvěry, kterou jsem od senátorů dostal. Rozhodně chci stavět na duchovní dimenzi v osobních vztazích. Nebudu usilovat o žádnou revoluci, ale o kontinuitu při řešení úkolů, které si dalo současné vedení,“ řekl Raban.

PhDr. Ing. Miloše Rabana, Th.D z katedry filosofie zvolil AS děkanem na svém 123. zasedání v opakovaných volbách dne 21. 12. 2004 poměrem hlasů 7:4. Jeho protikandidátem byl dosavadní proděkan Doc. Ing. Josef Šedlbauer, Ph.D. z katedry chemie.

J. Kočárková
Tisková mluvčí TUL

Mezi námi židlemi – Mikulášská pohádka 2004

...pokračování ze strany 4

Ted' se o slovo přihlásila židle, která nesla váhu knížete, jenž děti lovil z potoka a usmyslel si, že je vychová, ať je v království chtějí, nebo ne. Tato židle byla i svědkem smrti knížete, který už dětem neřekl, kdo jsou ve skutečnosti jejich rodiče.

Fotografie: Dominik Fišer

Nyní se mohla znovu předvádět lavička. Přímo se jí rozplýval lak, když líčila návštěvu kouzelné babičky, která způsobila výpravu všech tří dětí za třemi vzácnými dary. Z dálky přihlížela i seznámení mluvícího ptáka s nejmladším dítětem – Růženkou. Lavice se zamyslela, až celá zavržala, a pak se rozpovídala o setkání dvou bratrů s králem, o návštěvě panovníka v knížecím sídle i o upovídáném ptákově, který prozradil králi, jak se věci mají a jak to bylo s jeho královskými dětmi. Poslední, na co si lavička vzpomněla, bylo šťastné setkání královské rodinky a děkovačka účinkujících publiku.

Sbor židlí zaševelil něco o tom, že malí i větší tleskající diváci se na židlich hrozně vrtěli a od mohutného potlesku až nadsakovali. Tomu se mi nechtělo věřit, ale proč bych neměl věřit slušně vychovaným farním židlím...

Chtěl jsem se zeptat, jestli je to pravda, ale jakmile jsem se zhluboka nadechl k otázce, vrzání nábytku ustalo. Škoda, mohl jsem se třeba ještě něco dozvědět. Takhle budu muset za rok poslouchat, co zajímavého si židle budou zase povídat.

Vojta Pavlík

Dva dopisy

V prosincovém Katolickém týdeníku byl uveřejněn dotaz dvanáctiletého chlapce:

„Mému kamarádovi se ve škole smějí kvůli víře. Nevím, jak bych mu mohl pomoci. Rád bych se ho zastal, ale bojím se výsměchu. Co mám dělat?“ /Marek 12 let/

Ve stejné době mi byl doručen dopis ze Správy uprchlických zařízení Ministerstva vnitra ze střediska Červený Újezd. Vedoucí střediska, Mgr. Kručová CSc, napsala dětem navštěvujícím bohoslužby naší Církve:

„Milé děti, touto cestou bychom Vám chtěli poděkovat za sbírku hraček, kterou jste uspořádaly pro naše děti žijící v Azylovém zařízení Červený Újezd. V čase vánočních

svátků jste vyjádřily solidaritu s těmi, kteří nemohou tyto svátky slavit doma mezi svými blízkými.

Všechny hračky byly dětem rozdány před Štědrým dnem, abychom jim přiblížili krásnou vánoční atmosféru. Dětem jsme pověděli, kdo jim dárky věnoval. Ještě jednou Vám jménem dětí a rodičů děkujeme a přejeme nádherné vánoce.“

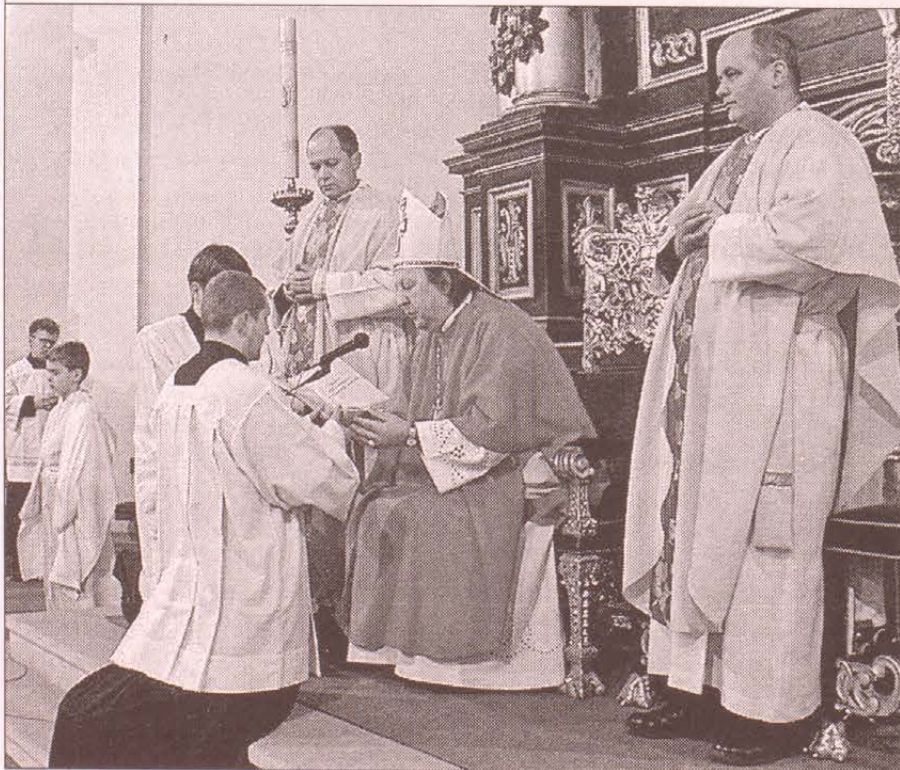

Nebylo to poprvé, kdy z naší farnosti od dětí, které jsou někdy vystaveny posměchu pro víru, byly neznámým kamarádům zaslány hračky. Bylo to vždy z iniciativy dětí. Nezaslouží si tyto děti za svou iniciativu a aktivní prožívání víry uznání?

P. Václav Hlouč
Mladá Boleslav

Služby pro naše bohoslovce – další krok ke kněžství

Během slavnostní bohoslužby radostné neděle biskup Pavel udělil služby dvěma bohoslovcům studujícím za litoměřickou diecézi v pražském semináři. Službu akolyty přijal Pavel Andrš (4.r), kandidaturu Radek Vašínek (5.r). Tyto služby, včetně lektorátu jsou předstupně před jáhenským a následně kněžským svěcením. Za litoměřickou diecézi studuje v seminářích celkem 8 bohoslovců.

Fotografie: www.fotobalsky.com

Silvestr v Nazaretě

Toto je už třetí Silvestr litoměřické mládeže v Nazaretě v Arcidiecézním centru života mládeže v Praze. Na cestu jsme vyrazili ve čtvrtek v pozdních hodinách odpoledne. Z Litoměřic nás jelo 6 a v pátek se k nám přidali další 3 litoměřičtí. Danielka nás naskládala do Fabie a vyrazili jsme na cestu, kterou nám zpříjemnila Johanka z Arku.

Do Nazareta jsme dorazili vpořádku. Bránu do Centra nám otevřel a vřele nás přivítal Pepa z týmu. My holky, co spolu chodíme na stretko (pozn. red. litoměřické spolčo), jsme dostaly pokojík sami pro sebe. Náš Pepa spal v chlapeckém sálu s pražskou mládeží, velmi mladou mládeží. Mezitím se k nám přidala ještě Honza z Teplíc. Sešlo se nás tady něco kolem 35 mladých. Po večeri následovaly seznamovací hry, abychom se navzájem poznali. Poté jsme šli adorat k jesličkám. Na Danielčin popud jsme se pomodlili za zemřelé lidi v Asii a pak do postýlek, no spíše do spacáků.

Po ranní modlitbě a slovu na den následovala snídaně. A pak začali bujaré přípravy na silvestrovský večer. Jako vždy jsme se rozdělili na skupinky: liturgie, zpěv, výzdoba, program, kuchyně. Litoměřičtí a Honza z Teplíc si pod vedením Danielky a Pepy z týmu vzali na starost večerní program. K nám se ještě přidali Anička, Marek a Lenka. Připravili jsme si pásmo scének, které střídají hry. Kolem jedné hodiny jsme

Do večere se dodělávala přáníčka. Po večeri se nachystal sál tak, aby mohl začít hlavní silvestrovský program.

Sál se proměnil ve vzducholoď, ze které jsme pozorovali, jak se v různých zemích slaví Silvestr. Detailně jsme si prohlédli tyto země: křovácký kmen v Africe, Rusko, „trapné“ Japonsko, Tučňáky, Indiány a nakonec klasickou českou rodinku. Scénky střídali hry. Nejlepší byla po indiánech.

Vylosovali se 3 dobrovolníci a ti si k sobě vzali partnera opačného pohlaví. Děvčata měla za úkol namalovat klu-

ky na indiány. Porota (pražská mládež) pak vyhodnotila vítěze. Vyhrál Vašek z Prahy, druhý P. Jarda, no a třetí Ládis (z Litoměřic). Porota byla zkorumpovaná. Před poslední mší v roce se udělalo kolečko se svíčkou a vzpomínali jsme na uplynulý rok. Pak jsme se odebrali do kostela na mši. Místo ministrantů sloužili mši s P. Jardou tři andělé. Po mši kdo chtěl, tak mohl odpalovat petardy. Pak následoval novoroční přípitek a novoroční přání. Sál se pomalu vyprazdňoval, protože někdo šel spát. Kdo nešel, tak si buď s někým povídal nebo hrál nějaké hry. Litoměřice tam rozjeli hru Aktivitu, která přilákala mnoho diváků.

Vstávat po tak náročném večeru se asi nikomu moc nechtělo, tak nás Danielka naháněla, abychom stihli ranní modlitbu a slovo na den před mší svatou. Poté rychlá snídaně a šup na mši svatou. Po mši nastal čas balení a loučení pro toho, kdo musel už odjet. Na závěrečný novoroční oběd byl výborný řízek s bramborovým salátem.

foto a text: Hanka Tahotná, Litoměřice

Třebenická tragédie se pomalu uzavírá

(Zdislava č. 9, listopad 2004)

Pokud to zatím nikdo nevylosoval, tak to vyslovím já. Nechci si hrát na Sherlocka Holmse, ale nejde mi do hlavy, koho by napadlo jít krást zrovna na třebenickou faru, o jejímž duchovním správci se vědělo široko daleko, že má hluboko do talíře, protože dodržuje absolutní chudobu. Jít krást zrovna sem by mohlo napadnout leda úplného pitomce.

V listopadové Zdislavě bylo napsáno, že budoucí vrah údajně docházel na faru s jinými mladými lidmi, aby si místo činu předem otipoval. Ať už byl účel jeho návštěv jakýkoliv, myslím, že se mohl rychle přesvědčit, že tady velký kšeft neudělá, protože P. Ladislav jednoduchý životní styl nejen hlásal, ale taky radikálně žil.

Popsaný postup vrahu vůbec nepřipomíná reakci nečekaně přistižených pachatelů, kteří zabili v panice. Ti by přece s obětí takto podivně nemanipulovali, spíše by se snažili místo činu urychleně opustit. Je zvláštní, že se zaměřili hlavně na ničení písemných materiálů. Že zůstal nedotčen kříž na stěně, není divu, ten je určitě nezajímá.

Nelze vyloučit hypotézu, že se mohlo jednat o promyšlenou likvidaci nepohodlného člověka, resp. o likvidaci jeho radikálních myšlenek. „Posílám vás jako ovce mezi vlky, buďte opatrní jako hadi a neviní jako holubice... mějte se na pozoru před lidmi... když mne pronásledovali, budou i vás pronásledovat... kdybyste byli ze světa, svět by miloval, co je jeho; ale protože nejste ze světa, já jsem vás ze světa vyvolil, proto vás svět nenávidí...“

Podal se jim ale pravý opak. Oheň, který měl tyto ideje zničit, na ně vrhl mnohem jasnější světlo. „Oheň jsem přišel uvrhnout na zemi, a jak si přeji, aby se už vznal!“ Dábel sice bojuje proti Bohu, ale nakonec vždy slouží jeho záměrům, ať chce nebo nechce. Tuto myšlenku P. Ladislav taky hlásal.

Kateřina Tetivová, Ústí nad Labem

šli doplnit energii výbornými špagetami. Po obědě měl každý za úkol vyrobit jedno novoroční přání. Během dne dorazili ti další, kteří chtěli slavit konec roku 2004 v Nazaretě a s nimi Klára, Katka a Láďa z Litoměřic. Odpoledne jsme se ještě vypravili na silvestrovskou procházku. Došli jsme na hrádek Václava IV., kde jsme se chvilku zdrželi, a pak se vydali na cestu zpět. Počasí bylo pěkné, ale chyběl sníh.

Orel župa sv. Zdislavy zve

**Turnaj Orla župy sv. Zdislavy
v sálové kopané Semily
29. 1. 2005 od 8 do 16 hodin**

Kategorie:

mladší žáci 1993 a ml. (4+1+do 3
náhradníků)
starší žáci 1991 a ml. (4+1+do 3
náhradníků)
dospělí (3+1+do 3 náhradníků)

Možnost přespaní z pátku na sobotu ve vlastních spacích pytlích. Všem zajištěny snídaně, obědy a pití na celý den za poplatek 60 Kč na osobu. Družstva nesložená jen ze členů Orla startovné 250 Kč na družstvo v žákovských kategoriích, 400 Kč v kategorii dospělých, platba v hotovosti při příjezdu.

ZMĚNA PROPOŠIC VYHRAZENAI

Podrobnější propošice dostanou přihlášení. Nutno se přihlásit pokud možno aspoň 10 dní předem, na pozdější přihlášky a pozdě přichozí nemusí být vzat zřetel! V případě nečekaně velkého zájmu mohou být někteří přihlášení odmítnuti.

Informace a přihlášky:

Mgr. Vít Jůza, Loukov 1, 513 01 p. Semily, tel. 481685237, mobil: 732943265, e-mail: orel.zupa.sv.zdislavy@quick.cz

**Turnaj Orla župy sv. Zdislavy
ve stolním tenise
Lomnice n. Popelkou 5.2.2005
od 8 do 16 hodin**

Kategorie:

muži
ženy
junioři (ml.18 let)
juniorky (ml.18 let)
žáci (ml. 15 let)
žákyně (ml. 15 let)

Možnost přespaní z pátku na sobotu ve vlastních spacích pytlích. Nečlenové Orla startovné 50 Kč v žákovských a dorosteneckých kategoriích, 100 Kč v kategorii dospělých, platba v hotovosti při příjezdu.

ZMĚNA PROPOŠIC VYHRAZENAI

Podrobnější propošice dostanou přihlášení. Nutno se přihlásit pokud možno aspoň 10 dní předem, na pozdější přihlášky a pozdě přichozí nemusí být vzat zřetel! V případě nečekaně velkého zájmu mohou být někteří přihlášení odmítnuti.

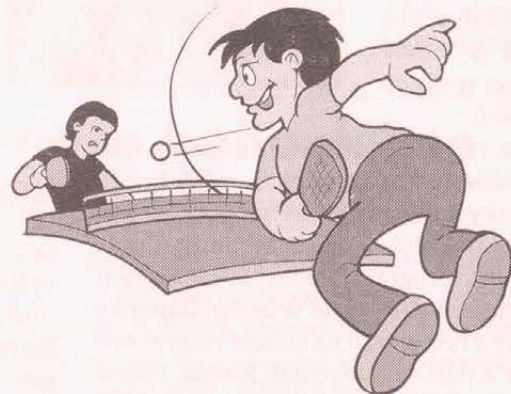
Informace a přihlášky:

Mgr. Vít Jůza, Loukov 1, 513 01 p. Semily, tel. 481685237, mobil: 732943265, e-mail: orel.zupa.sv.zdislavy@quick.cz

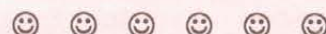
Nad zeleným stolem

Předsilvestrovský turnaj ve stolním tenise uspořádala již tradičně křesťanská tělovýchovná organizace Orel ve čtvrtek 30. 12. 2004 v orlovně v Lomnici nad Popelkou.

Tentokrát bylo z 19 hráčů 12 členů Orla. V kategorii do 11 let zvítězil **Tomáš Miksánek** před **Růženou Tichou**, v kategorii 11 - 15 let **Martin Bárta** před **Danielem Dlouhým**, a o další 4 místa se podělili **Ondřej Miksánek**, **Stanislav Drahný**, **Antonín Jína** a **Jaroslav Tichý**, v kategorii přes 15 let zvítězil **Miroslav Pěnička**, a o další 2 místa se podělili **Richard Krejčí** a **Stanislav Drahný**.

Letní křesťanský tábor

„Co budeš dělat letos o prázdninách?“ „Jako vždycky - s rodiči na chatu a k babičce...“ „Hele a nechceš se mnou jet na křesťanský tábor? Tam je to vždycky super, spousty zajímavých her, vtipní vedoucí, skvělí kamarádi, dobré jídlo a někdy i zajímavé překvapení! A navíc můžeš při každém večerním povídání poznávat našeho nebeského Tatínka.“

Tak co, pojeděš?“

Jestli chceš prožít část svých vzácných prázdnin právě v naší společnosti, tak pošli přihlášku do konce března, na adresu: **ŘKF-Dětský tábor, Horní náměstí 12, 466 01 Jablonec nad Nisou.**

©!Už se na Tebe moc těšíme!©

Tábor je pro děti do 15 let a koná se na faře ve Sloupu v Čechách od neděle 17.7.2005 do neděle 31.7.2005.

Předpokládaná cena tábora je 2600 Kč (tentokrát za celých 14 dní pobytu).

Bližší informace u hlavního vedoucího Ladislava Nováka na tel. +420605832785

Přihlašuji své dítě na dětský tábor farnosti Jablonec nad Nisou ve Sloupu v Čechách v termínu

17.7. – 31.7.2005

Jméno: **Rodné číslo:**

Adresa: **Telefon:**

Dítě nyní navštěvuje **třídu ZŠ (..... ročník víceletého gymnázia)**

Datum: **Podpis rodičů:**

První pátky v poutním kostele Narození Panny Marie v Doksanech

Každý první pátek v měsíci se koná pouť s eucharistickým průvodem. Úmyslem těchto poutí je vyprositi si nové a svaté kněze, řeholníky a řeholnice. Křesťanské rodiny, které svou vzájemnou láskou a sebeoposvěcováním, budou vydávat svědectví o Boží lásce a svatosti. A také obrácení našeho národa. Aby ze všech končin naší země zazníval jeden hlas: Sláva Božskému Srdci, které nám přineslo spásu. Přijďte i vy prosit, neboť Pán řekl: "Proste a dostanete."

Mši svatou v Doksanech bude na první pátek v měsíci ve 20 hodin celebrat:

4. února

Gorazd František Krušina
O.Praem.
novicmistr na Strahově

4. března

Jaroslav Brož
přednáší Nový Zákon na UK
KTF

1. dubna

Benedikt Vojtěch Kolaja OSB
novokněz a novicmistr na Břevnově po mši svaté a eucharistickém průvodu udělí novokněžské požehnání

6. května

Mons. Pavel Posád
biskup litoměřický

3. června

Jiří Skoblík
duchovní správce na pražském Karmelu

Svátost smíření od 19.00, v 19.30 modlitba svatého růžence. Po mši svaté eucharistický průvod.

Mezinárodní dobrovolnická organizace IBO hledá vhodné projekty i dobrovolníky

Základní informace o IBO.

Mezinárodní stavební řád IBO, člen Coordinating Committee for International Voluntary Service při UNESCO, hledá a vybírá vhodné projekty a organizuje dobrovolníky na pomoc při jejich realizaci. Organizace IBO vyslala za více jak 50 let své existence mnoho stanic dobrovolníků na pomoc při výstavbě charitativních či sakrálních objektů, sociálních objektů, středisek mládeže a dalších staveb.

I v České republice pomáhali dobrovolníci IBO v minulých 15 letech na mnoha projektech.

Zakladatelem IBO byl vlámský řeholní kněz P. Werenfried van Straaten (zvaný Speckpater), který proslul po 2. světové válce svým bezmezným nasazením v oblasti humanitární pomoci. Jednou mu řeklo malé děvčátko, že doma nemají stěnu, na kterou by si mohlo pověsit darovaný obrázek. Tehdy se P. Werenfried rozhodl, že rozšíří humanitární pomoc o formu výstavby pomoci dobrovolníků. Bohužel v roce padesátého výročí založení svého díla zemřel.

Existuje několik typů dobrovolné pomoci. Běžné turnusy v období od června do září trvají 3 týdny, což je po zkušenostech optimální čas na to, aby se skupina o počtu 6 až 12 lidí dobře sešla. Pro zájemce, kteří nemohou vynaložit tolik volného času, se IBO snaží organizovat i turnusy čtrnáctidenní.

Dobrovolníci jsou většinou ve věku 17 až 35 let, ale i věk důchodový hraje nemalou roli. Pracují v délce běžné pracovní doby, zdarma, pouze za stravu, ubytování a možnost kulturního poznání. Při práci na jednotlivých projektech se sejdou lidé z několika států, různých národností, mentality a zvyklostí, kteří se vzájemně obohacují novými zkušenostmi. Každý si rovněž může osvojit nové řemeslné dovednosti.

Hostitelská organizace (nositel projektu) odpovídá za vhodné nasazení dobrovolníků, zajišťuje jejich ubytování, stravování, vhodné sociální i kulturní vyžití ve volném čase, poskytuje dobrovolníkům veškerou osobní podporu a dbá na bezpečnost práce.

Připravené projekty se předkládají začátkem března Konzultativní radě IBO ke schválení.

Prosím o rozšíření této informace co nejširšímu okruhu jak dobrovolníků, tak potenciálních nositelů projektů.

Srdečně děkuji.
Martin Tomešek.

Kontaktní adresa:

IBO-Deleg. CZ
Ing. arch. DI Martin Tomešek
Sokolská 517, 468 22 Železný Brod
Fax: 00420 - 483 389 572
E-mail: arch.tomesek.zb@iol.cz
www.ibo.wz.cz

ASOCIACE NESTÁTNÍCH NEZISKOVÝCH ORGANIZACÍ LIBERECKÉHO KRAJE SI VÁS DOVOLUJE POZVAT

NA 3. PLES NEZISKOVÝCH ORGANIZACÍ

...TENTOKRÁT VE STYLU

SAFARI

KONÁ SE V SOBOTU

19. 2. 2005 OD 20.00 HODIN

V CENTRU BABYLON - SÁLE EXPO

- MŮŽETE SE TĚŠIT NA ZAJÍMAVÝ DOPROVODNÝ PROGRAM A BOHATOU TOMBOLU
- POHODLNÉ SAFARI OBLEČENÍ VÍTÁNO, ORIGINÁLNÍ KOSTÝMY, NEBO DOPLŇKY BUDOU OCENĚNY
- LOVCŮM POVOLEN VSTUP POUZE BEZE ZBRANĚ

SLOSOVATELNÉ VSTUPENKY V CENĚ 150.- KĚ SI MŮŽETE ZAKOUPIT V ARMILLARIJ (BAŽANTÍ UL. 37B, ZA KATASTRÁLNÍM ÚŘADEM) TEL.: 485 109 091, B - 15 HODIN, PŘÍPADNĚ NA TEL.: 603 154 091, NEBO V PŘÍZEMÍ KRAJSKÉ VĚDECKÉ KNIHOVNY V LIBERCI

Pojed'te s námi na...

Manželská setkání v Litomyšli

Kurs se uskuteční v termínu
3. července (neděle)
– 10. července (neděle) 2005

Letní kurs Manželských setkání je křesťanskou iniciativou, usilující o obnovu, zlepšení a upevnění manželství a rodiny. Nezáleží na vašem věku, počtu dětí, ani délce trvání vašeho manželství. Jediná podmínka účasti je společná, dobrovolná účast obou manželů (kurs není vhodný pro osoby závislé na alkoholu, drogách ani pro duševně nemocné). Budete ubytováni v překrásném areálu domova mládeže, který je umístěn na okraji města nedaleko koupaliště. Děti budou mít zajištěn vlastní program a péči v době přednášek a práce ve skupinách.

Ceny

Dospělý	2.500 Kč / týden
Dítě do 2 let (vlastní postýlka a strava)	500 Kč / týden
Dítě od 3 – 12 let	1.700 Kč / týden
Dítě od 13 let	2.100 Kč / týden

Přihlášku obdržíte na kontaktní adrese. S přihlášením příliš neváhejte, kapacita kursu není neomezená (50 párů). Přihlaste se, prosím, v zájmu hladké organizace co nejdříve. (Pozor, první termín pro uzávěrku přihlášek je 31. 1. 2005). Těšíme se na setkání s Vámi na letním kursu

Přihlášky a informace

Iva a František Růžičkovi,
 Husitská 128/32, 417 41
 Krupka 3.
 tel.: 417 852 315,
 mobil Iva: 606 501 897
 e-mail: frantisek.ruzicka@mukrupka.cz

PROGRAM NA ÚNOR

O manželských setkáních, jejich smyslu a přínosu, se mluví v Magdazínu ve středu 2. února po půl desáté dopoledne. Hosty Magdy Hauserové budou manželé Marie a Martin Šmídkovi.

Církev nemohou rozdělit ani státní hranice, říká v pořadu Křesťan a svět sestra Anežka z kongregace Učednic Božského Mistra. Sestra, původem Polka, působí už devět let v Brně. Rozhovor s ní naladíte v neděli 13. února v 17 hodin (reprízu pak ve čtvrtek 17. února od 22.30)

Je půst jen záležitostí odříkání si jídla? Je možné postit se na konkrétní úmysl? Jak je možné spojit půst s běžným životem? Kateřina Rózsová zve k mikforonu teology a duchovní, se kterými chce mluvit o problematice postu v dnešním světě. Uslyšíte v relaci Dotýkání světla v pondělí 14. února od 22 hodin. (Repríza je připravena ve čtvrtek 17. února v 16 hodin)

Od ledna uvádí Proglas nový seriál – v rámci týdeníku Do života si můžete poslechnout Co chtějí říci ženy ženám. Po celý rok bude stanice vysílat rozhlasové portréty představující rozmanité ženské osobnosti. Autorky Renata Bělunková a Kateřina Rózsová chtějí posluchače seznámit s ženskými osobnostmi rozmanitého věku, z různých prostředí a s odlišnými životními osudy. Lze být odvážné, statečné, sebevědomé a zároveň pro-rodinné, milující a milované – přesvědčte se při poslechu Proglasu každé třetí pondělí v měsíci od 16 hodin, s reprízou v sobotu ve 22:10. Nejbližší pořad: v pondělí 21. února.

Víte, že první mapu Amazonky nakreslil misionář z Čech, tedy přesněji z východních Čech? Pokud se chcete dozvědět více o trutnovském rodákovi Samuelu Fritzovi, jenž působil na přelomu 17. a 18. století v Amazonii, poslouchejte 22. února po 22. hodině pořad Petra Polehly na vlnách Proglasu. (Opakování v sobotu 26. února v 17 hodin)

Jeden byl vrah, druhý zloděj, třetí obyčejný dělník, nepříliš chytrý a navíc cholerik. Další smilnil s manželkou svého podřízeného a protože se bál následků, nechal ho zabít. O kom že je to řeč? O velkých mužích Starého a Nového zákona. O lidech, kteří chtěli Bohu sloužit a Bůh si je použil – navzdory jejich pádům. Koho si Bůh používá dnes? Kdo z nás je použitelný? O tom chce v magazínu TWR Na sobotní frekvenci Proglasu mluvit Kateřina Hodecová s Radkem Smetanou, učitelem na Vyšší odborné škole misijní a teologické v Kolíně. Poslouchejte 26. února od 7.30 hodin.

97,9 FM (Ještěd)
 Program v Katolickém
 týdeníku
 nebo na adrese
 redakce@proglas.cz

WWW.PASTORACNI-LTM.CZ

Webové stránky Diecézního pastoračního střediska litoměřické diecéze můžete od začátku roku 2005 vyhledat na nové adrese: www.pastoracni-ltm.cz

Již tři roky Vás chceme touto cestou informovat o naší základní činnosti a nabídnout Vám pořádaná setkání a z nich zpracované přednášky a fotografie. Dále zde najdete přehled pozvánek z dalších diecézních center a odkazy a kontakty.

V Pastoračním plánu litoměřické diecéze, který je též součástí webových stránek naleznete popis činnosti různých „středisek“ v diecézi s kontakty

Nezbytnou součástí našich stránek jsou „Aktivity v diecézi“. Zde je prostor pro uveřejnění i vyhledání aktivit jednotlivých farností v diecézi.

Tyto stránky také obsahují odkazy na další křesťanské stránky a zvláště pak na stránky farností. Proto, máte-li zájem o tuto „inzertní“ službu Vašich akcí i Vašich stránek, kontaktujte nás na e-mail: pastoracni.ltm@quick.cz

Chtěli bychom, aby Vám tyto stránky dobře sloužily a proto budeme vděční za každý Váš ohlas.

*Přejeme Vám vše dobré.
 Za Pastorační středisko
 Marie Nosková DiS. – referentka*

At' žijí rubriky!

(P.B.)

V pokračování našeho seriálu o mši svaté jsme došli na konec úvodních přípravných obřadů. Následující část je jedním ze dvou hlavních pilířů eucharistické slavnosti – tj. bohoslužba slova. V této části se dává prostor, aby zaznělo to slovo, které je ostřejší než dvousečný meč a které je plné života a síly. Vždyť

sám Kristus promlouvá ke svému lidu. Pro zjednodušení se podíváme na nedělní bohoslužbu. Důležitou součástí bohoslužby je ticho, aby byla možnost přijmout Boží slovo a modlitbou připravovat odpověď. Toto ticho je vhodné vkládat před začátek bohoslužby slova, po prvním a druhém čtení a po homilii.

• První čtení

První biblické čtení bývá obvykle ze Starého zákona, v době velikonoční pak ze Skutků apoštolů. Toto čtení má také souvislost s evangelijním čtením. Čte se vždy od ambonu a podle tradice jej přednáší některý příslušující, ne předsedající. Čtení ze Starého zákona je zde proto, že v něm se tají Nový zákon, a v Novém zákoně je zjevný Starý zákon. Na závěr čtení se pronáší aklamace, na kterou Boží lid odpovídá a prokazuje tím úctu Božímu slovu, které přijal s vírou a vděčností.

• Responsoriální žalm

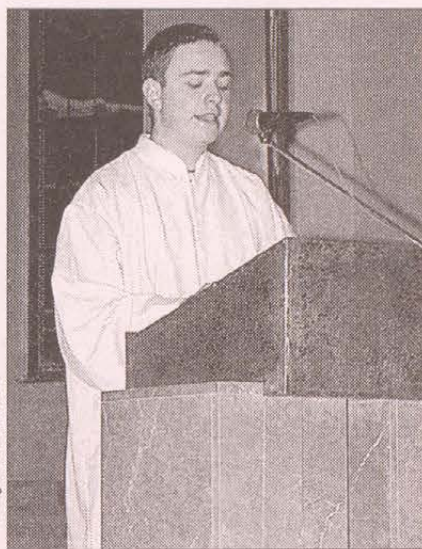
Po prvním čtení následuje žalm, který má opravdu hluboký význam, neboť napomáhá rozjímání Božího slova. Tento liturgický text je svou povahou určen ke zpěvu. Jsou dvě základní možnosti přednesu: s odpovědí (tak jak jej většina z nás zná), tak bez odpovědi, kdy buď žalmista zpívá celý text sám, nebo (a to by jistě stálo při některých příležitostech za realizaci) celý text zpívá celé shromáždění. Místo žalmu lze zpívat buď graduální responsorium z Graduale Romanum, nebo responsoriální či alelujový žalm z Graduale simplex (liturgické knihy zpěvů).

• Druhé čtení

Druhé biblické čtení je vzatu „z Apoštola“ (tedy z listů nebo ze Zjevení). Většinu roku se čte polosouvisle z některých listů tak, že se za několik týdnů přečte celý.

• Zpěv před evangeliem

Zpěv „Aleluja“ nebo jiný předepsaný zpěv, kterým věřící vítají Pána, který k němu má promlouvat, pozdravuje ho a vyznává svou vírou. Proto by se neměl vynechávat nebo nahrazovat. Při tomto zpěvu již všichni stojí a připravují se na čtení evangelia. Během této doby se kněz připravuje soukro-

Fotografie: Jan Marek

mou modlitbou nebo jáhen, který dostává zvláštní požehnání. Pokud se používá evangeliář, je nesen od oltáře v slavnostním průvodu k ambonu. Sekvence (určitý hymnický text) jsou závazné pouze v den Zmrtvýchvstání Páně a Seslání Ducha svatého, v den Těla a Krve Páně a Panny Marie Bolestné, povinné nejsou. Zpívají se před Aleluja.

• Evangelium

Vyvrcholením bohoslužby slova je předčítání evangelia, kterému je třeba prokazovat nejvyšší úctu. To je zdůrazněno různými obřady, přípravou toho, kdo bude číst, společnými zvoláními, kdy shromáždění uznávají a vyznávají, že je mezi nimi přítomen Kristus a že k nim promlouvá. K tomu přistupují světla svíci (což dosvědčuje již sv. Jeroným) a kadidlo. Na závěr čtení opět stvrzuje shromáždění svým zvoláním, že k nim mluvil Kristus. Alespoň tato zvolání se mají zpívat.

• Homilie

Homilie je výklad zaměřený na něco z přečtených textů nebo výklad některého mešního textu. Protože je nutná k posile křesťanského života, je o nedělích a zasvěcených svátcích povinná, v ostatní dny velmi dopo-

ručená. Má ji mít obvykle ten, kdo předsedá bohoslužbě. Je zakázáno, aby homilii měl laik. Po homilii je vhodné zachovat krátkou chvíli ticha pro meditaci.

• Vyznání víry

Má vést shromáždění, aby s vyslechnutým Božím slovem projevilo souhlas a aby pronášením schváleného textu, který shrnuje nauku víry, si připamatoval tajemství víry, dříve než jej začne slavit v Eucharistii. Buď se používá Nicejskokařihradské (dlouhé) nebo apoštolské (krátké). Nelze jej nahradit parafrázujícím textem.

• Přímluvy

Modlitbou věřících, neboli přímluvami odpovídají věřící na, s vírou přijaté, Boží slovo a vykonávají tak své kněžské poslání, které přijali na křtu, tím že prosí Boha za spásu všech lidí. Tyto modlitby mají danou strukturu: za potřeby Církve, za státní představitele a spásu celého světa, za ty, které tíží jakékoliv nesháze, za místní společenství. Při zvláštních příležitostech (biřmování, svatba) se může pořadí proseb upravit. Jednotlivé úmysly pronáší jáhen, nebo některý s příslušujícími. Mají být sestaveny tak, aby byly střízlivé, stručné a vyjadřovali prosby celého společenství. Zakončí je předsedající krátkou modlitbou.

Fotografie: Jan Marek

ELIJÁŠ – milosrdný a pozorný host v domě pohanské vdovy

Jedna epizoda Elijášova biblického příběhu nějak nezapadá do celkového obrazu a charakteru proroka. Je jí pobyt Elijáše u opuštěné vdovy ve fénické Sareptě. Prorok utíká před hněvem krále, kterému ohlašuje Boží trest za jeho nevěru v podobě dlouhodobého sucha. Král chápe prorockví nerozlučně svázané s osobou Elijáše a proto se snaží proroka zahubit, čímž by podle jeho mínění zlomil zhoubnou kletbu. Nicméně za celým děním stojí plně a pouze Hospodin, Elijáš je jen Jeho ústy.

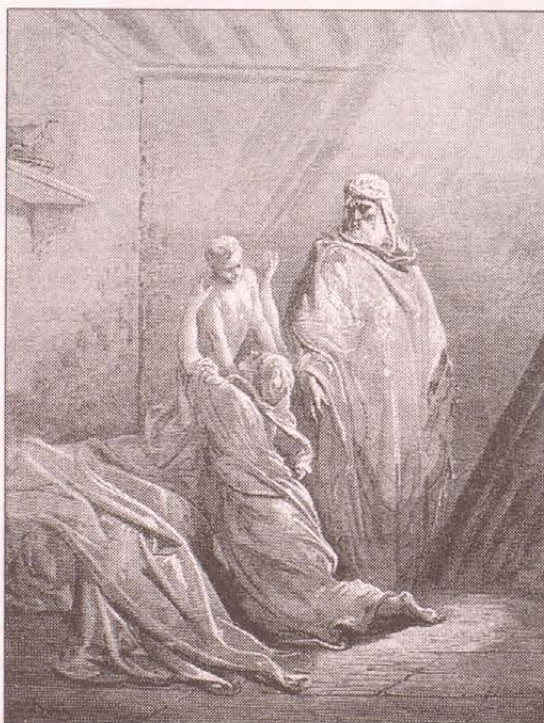
Prorok též neutíká z vlastní vůle, nýbrž na jasný pokyn Boží. Má odejít na přesně určené místo, kde bude ukryt a zároveň pravidelnou obživou bude jeho život zajištěn samotným Hospodinem. U jakéhosi potoka Kerit takto přežívá až do okamžiku, kdy v důsledku všeobecného sucha potok vyschne. V situaci krize k němu opět promlouvá Boží hlas: *Vstaň a jdi ...do Sarepty. Hle, přikázal jsem tam jedné vdově, aby tě opatrovala potravou.* Tato památná Boží slova se stala později pro Ježíše příkladem pro napomenutí svých posluchačů, kteří se vynášeli nad své nevěřící prostředí, aby si uvědomili, že často člověk podle svého životního názoru víře v Boha vzdálený, se může v určitých situacích stát připravenějším a ochotnějším ke spolupráci s Bohem, nežli lidé, kteří ve své samolibé „pravé“ víře příliš zpohodlněli a zpychli.

Elijáš se tedy odebírá do rituálně nečistého prostředí pohanského fénického města Sarepty a k tomu k opuštěné ženě. Ostrý kontrast celé situace musíme uvážit ve světle tehdejší společenské i náboženské atmosféry: Ženám bylo v Izraeli zapovězeno setkávat se blíže s duchovními náboženskými osobami, vyjma samozřejmě vlastní manželku. Tuto zásadu silně znásobovalo pohanště nečisté prostředí. A co na to Elijáš, onen nekompromisní náboženský bojovník za Boží pravdu a svatost, která nesnese žádnou nedokonalost a nečistotu? Bez jediného zaváhání, bez jediné námitky, se vydává na cestu. A tady začíná náš dnešní příběh.

Prorok naděje, povzbuditel v životní odvaze a důvěře v dobro, které vítězí.

Elijášův příchod k bezvýznamné vdově z nábožensky nepřátelského pohanského národa, je překvapivě lidsky něžný a citlivý. Prorok přichází k městu a spatří ženu, která sbírá dříví k rozdělání ohně. Elijáš na ni již z dálky volá: *Naber mi, prosím, vodu do nádoby, abych se trochu napil!...Vezmi pro mě, prosím, skývu chleba!* To už je však na naší ženu trochu moc: *Nemám nic upečeno, mám*

ve džbánu jen hrst mouky a v lahvi trochu oleje. ...Půjdu to připravit pro sebe a svého syna. Najíme se a zemřeme. Zhoubné sucho a smrtonosný hladomor zasáhl i sousední krajiny Izraele. A co na to Elijáš? *Neboj se, ...udělej, co jsi řekla. Jen pamatuj i na mne. ...Neboť toto praví Hospodin: „Mouka ve džbánu neubude a olej v lahvi nedojde až do dne, kdy dá Hospodin zemi déšť.“* Nádherne setkání dvou lidí v nouzi, ačkoli jsou ze zcela rozdílných prostředí a kultur. Celý krátký rozhovor může být bohatým tématem pro dlouhé rozjímání.

Elijáš vzkřísil syna vdovy ze Sarepty

My se však dnes zastavme jen u jediného pohledu: *Neboj se!* V tomto jediném slově je koncentrována podstata a smysl celého setkání ubohé, k smrti hladem odsouzené vdovy, s pronásledovaným mužem Božím. Co z těchto slov číší? Zdá se mi, že útěcha, porozumění, něha, povzbuzení, příslibení pomoci a ochrany. Ohnivý bojovník za Boží pravdu zde dostává neočekávaně tvář člověka citlivého a laskavého. Jakoby v této napohled bezvýznamné epizodě Bůh ukryl hlubokou pravdu o člověku. Ten, kdo je oddaný pravému Bohu, je v jádru své osoby formován rukou

něžnou a milosrdnou. Elijáš má tvrdou, silnou, autoritativní povahu. Nicméně jeho srdce je měkké, lidsky citlivé, vnímavé k nouzi i svého ideového nepřítele. Projevuje chápatelství a povzbuzení v situaci, ve které by měl být

podle posouzení litery Zákona tvrdým hlasatelem Božího trestu. V čem je rozdíl mezi pohanskou ženou a vlastním králem? Elijášův král je pyšný, v nouzi svaluje všechnu vinu na druhé a podle toho s nimi nakládá. Pohanská vdova je skrz naskrz věrná svému lidství, mateřství a ženství. To ji činí hodnou Boží velkolepé milosti navzdory její pochybené víře. Elijáš toto pod Božím vedením vnímá a stává se tak ztělesněním Hospodinovy lásky ke všem lidem, kteří se snaží žít upřímně, bez ohledu na jejich vyznání.

Nositel nového (Božího) života a uzdravení.

Druhá událost, která neméně hluboko ovlivní život jak proroka, tak oné ubohé vdovy, je úmrtí vdovina syna. Onemocní, přitíží se mu, přestane dýchat. Tak o tom věčně a stručně referuje bible. A reakce? Typicky mateřská a zároveň opět hluboko lidská. Nešťastná žena se odvolává k Bohu a k jeho služebníkovi: *Co je ti do mých věcí, muži Boží? Přišel jsi ke mně, abys mi připoměl mou nepravost a mému synu přivodil smrt?* Elijáš opět reaguje nepředpokládaně: *Dej mi svého syna!* Jakoby zde prorok vstupoval do intimního prostředí hostitelské rodiny. Odnáší jeho odumřelé tělo do ústraní, kde jej za usilovné modlitby a jakéhosi neprůhledného rituálu přivádí zpět ke zdravému životu. Vrací jej dříve zoufalé, nyní ohromené matce. Ta spontánně a šťastně vyznává: *Nyní jsem poznala, že jsi muž Boží a že slovo Hospodinovo v tvých ústech je pravdivé.* Jakou milejší a zadostiučinivější odpověď si mohl Boží muž Elijáš přát?

Zde vrcholí Boží spolupůsobení v téměř romantickém setkání dvou lidí, kteří se svým zaměřením tak diametrálně liší. Prorok je v této události jedním z prvních „misionářů“, kteří se snaží vnímat, chápat, spolunést zcela konkrétní úzkosti a touhy člověka, který je v nouzi a zvěstovat mu Boží milosrdnou a velkolepou záchranu.